

Sygn. akt IV U 881/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2018r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 maja 2018r. w S.

odwołania T. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 8 listopada 2017 r. Nr (...)

w sprawie T. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo do T. B. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 01 października 2017r. do 01 października 2020r.

Sygn. akt: IV U 881/17 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 8 listopada 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił T. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u ubezpieczonego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył T. B. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że nadal występują u niego ataki epilepsji oraz bóle głowy i w dalszym ciągu nie jest zdolny do wykonywania pracy zawodowej (odwołanie k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 2 listopada 2017r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony T. B. do 30 września 2017r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 21 kwietnia 2016r. o ustaleniu prawa do renty na okres do 30 września 2017r. k.98-99 akt rentowych). Wskazana decyzja wydana została w wykonaniu wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z 25 lutego 2016r. w sprawie IV U 978/15 o ustaleniu prawa do renty na okres od 1 czerwca 2015r. do 30 września 2017r. (odpis wyroku k.94 akt rentowych). W dniu 4 września 2017r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.103 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 29 września 2017r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 29 września 2017r. k.105 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 2 listopada 2017r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.15 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 2 listopada 2017r. k.107 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 8 listopada 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 8 listopada 2017r. k.108 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 60 lat i wykształcenie podstawowe. Przez ponad 24 lata (od 4 listopada 1980r. do 27 grudnia 2004r. ubezpieczony pracował na stanowisku telemontera, a później montera-konserwatora przy budowie instalacji telekomunikacyjnej, w tym w wykopach i na wysokości oraz w bezpośrednim kontakcie z energią elektryczną (świadczenia pracy k.5-6 i 13-13v akt rentowych).

Ubezpieczony cierpi na padaczkę z napadami częściowymi złożonymi i wtórnie uogólnionymi toniczno-klonicznymi. Napady występują średnio 1 raz w miesiącu. Ponadto ubezpieczony cierpi na przewlekły zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego na podłożu zmian zwyrodnieniowych dyskopatycznych bez istotnego upośledzenia jego funkcji ruchowej. W 2004r. ubezpieczony przeszedł leczenie operacyjne dyskopatii L5/S1 W związku z rozpoznaną u ubezpieczonego padaczką ubezpieczony jest nadal ,tj. od 1 października 2017r. częściowo niezdolny do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 1 października 2020r. Wskazane schorzenie stanowi przeciwwskazanie do pracy na wysokości, przy maszynach w ruchu, z ostrymi narzędziami i w bezpośrednim kontakcie z energią elektryczną, a takie warunki pracy występują w zawodzie telemontera, który wykonywał ubezpieczony (opinia biegłego neurologa k.16 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego T. B. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego istnieje w dalszym ciągu niezdolność

do pracy, a jeżeli tak to jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłego neurologa. Sporządzona na tę okoliczność opinia dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest nadal, tj. od 1 października 2017r. osobą częściowo niezdolną do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 1 października 2020r. W złożonej opinii biegła z zakresu neurologii wskazała, że z uwagi na schorzenie pod postacią padaczki ubezpieczony nie może wykonywać pracy telemontera, którą wykonywał przed ustaleniem prawa do renty, a która to praca przeciwwskazana jest dla osoby chorej na padaczkę z uwagi na kontakt z energią elektryczną oraz konieczność pracy na wysokości (opinia k.16 akt sprawy). Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistkę z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniami. Opinia jest spójna i należycie uzasadniona.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.